

ARNHEMSE COURANT

ZONDAG 8 JANUARI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal weks wordt uitgegeven, en wel op Zondag, Dingsdag, Woensdag, Donderdag en Zaterdag, is f5 de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een tot negen regels f1.00, en voor elken regel daarboven 25 centen, behalve 35 centen zegelregt, voor plaatsing.

ontwerp van wet op het zegel.

De ver de zucht, om de belasting zoo hoog mogelijk op te voeren, gaaf, blijkt daaruit, dat het zegel van vijf en twintig cents niet gemagt mag worden voor het opmaken van authentieke acten. De notarissen schreven tot hiertoe procuratiën, welke zij en brevet afgaven, op een klein papier; dit zal voor het vervolg ongebruikelijk zijn, en, al kon men met tien regels volmaken, zal men geen halfvel mogen bezigen maar een geheel vel gebruiken moeten.

Het bezwaar, dat tegen het formaat-zegel heft, blijft altijd van minder belang, uit hoofde van het meer geringe der som en de minder talrijk voorkomende dan gevallen, waarop het gesteld is. Grooter is het bezwaar en hinderlijker voor het weeten dat, hetwelk zich naar het proportioneel zegel heest.

Dit voorstel draakt zeer ongelijk, en, in plaats van het meerdere vermogen te trekken, is het de toegelichte plaatsing onzer fortainen, welke het onderbereik der belasting doet vallen. Bij overeenkomsten van huur en verhuur wordt het zegelregt naarmate de huurprijs hooger is: men betaalt dus den meer vermogenden, meer, dan den minder vermogenden te doen betalen. Ware het gelijk het geval, zoo was zekerlijk deze belasting een der beste; doch dit is niet zoo; want zij trekt niet het gansche vermogen, maar slechts een enkele zijde, waar dit zich vertoont: en met het geringe verschil is geenerlei gevolgtrekking van het meer of minder vermogen van den eenen boven dat van den anderen te trekken. Hij, die misschien den grootsten huurprijs verwoont, moet zijn geheele bestaan uit de opbrengst van het gehuurde goed trekken; terwijl hij, die eenen veel geringeren huurprijs betaalt, twintigmaal grooter inkomsten uit zijn effecten dan uit het gehuurde ontvangt. Als iemand meer vermogen wordt de eerste, die zeer veel minder bezit, met een groot huisgezin misschien nauwerhoed zijn onderhoud wint, veel zwaarder belast dan de tweede, die veel rijker is.

Voor den handel is mede zeer bezwarend het zegel op de wissels. Men maakt het handelsverkeer daardoor moeilijker, en de Heidelbergsche bankeraar RAU, in zijne Grundsätze der Finanzwissenschaft, §231, leidt van dit zegel het verzuim van den wisselhandel, dat magtige hulpmiddel des koophandels, af. Geene wetsbepaling kan er de volkomen uitvoering van verzekeren. Het ontwerp doet het te doen door op het verzuim eene boete van vijf en honderd te stellen, welke ieder verzuimert zal zijn te betalen, die zijne handteekening op den wissel gesteld heeft. Wij gelooven, dat dit den bloei van den wisselhandel nog meer belemmeren zal. Men zal het blijven ontduken, gelijk de minister zelf erkent dat men steeds doet onder de tegenwoordige wetgeving op het zegel.

Doch waarom wissels, buiten het rijk betaalbaar, niet de helft zwaarder belast moeten worden, dan welke daar binnen ontvangen kunnen worden, is moeilijk te begrijpen. De wissel, oorspronkelijk ingesteld meer nog voor den buitenlandschen

dan voor den binnenlandschen handel, blijft nog altijd het gewone middel van betaling tusschen de volken. Waarom dan hier een onderscheid gemaakt, dat onbillijk is en zich door niets aanheveelt; alleen bewijst hoe gaarne men de belasting wat hoog zoude zien op te drijven.

Gelijk wij eene verbetering daarin vonden, dat onderhandelsche schuldbekentenissen en ander niet verhandelbaar papier niet aan het evenredig zegelregt, maar slechts aan het formaat-zegel onderworpen worden, — zoo hadden wij gewenscht te ontdekken, dat men de lasten, onder welke de periodieke drukpers zucht, verminderd had. Gaenszins: het zegelregt der dagbladen blijft even bezwarend als thans, en dat die last niet gering is, heeft het Handelsblad in de laatste weken, in vergelijking met andere landen, aangewezen. De grondwet beschouwt de drukpers als het doelmatigste middel tot uitbreiding van kennis en voortgang van verlichting; doch de staat schijnt te willen zorgen, dat die verlichting geene al te heldere vlam van zich geve, en tracht dus de verspreiding daarvan onder zware belastingen te beletten.

Wat de buitenlandsche dagbladen betreft, is het zegelregt thans het dubbel van dat der binnenlandsche dagbladen. Het is de quarantaine, door welke men vroemde besmetting vruchteloos tracht te weren, doch daarentegen den grond sluit voor menigen belangrijken en talentvollen vreemdeling, die anders misschien geruimen tijd de schatten van zijnen geest en vlijt hier verspild zoude hebben. De minister stelt daarop eene vermindering voor. De belasting zal nu slechts ruim de helft hooger zijn dan hetgeen de binnenlandsche dagbladen betalen. Men heft de quarantaine niet op, vermindert er alleen den duur van, doch blijft altijd verhinderden dat velen zich binnen het land begeven. Meer dan eens werd de Arnheemsche Courant door buitenlandsche dagbladen aangezoekt, om met hen van nommers te wisselen; doch zij moest dit bijna altijd om het bezwarende der belasting afstaan. Om dit te beletten, is de vermindering niet belangrijk genoeg. Gelijk bij ons, zal het bij andere dagbladen gegaan zijn; er worden vele particulieren afgeschrikt van het lezen der bladen, of wel laten die voor eene vereeniging van personen komen, terwijl zij, bij een matig regt, die zelfs zouden onbieden hebben. Door het regt te hoog op te voeren, verliest de schatkist ook hier weder meer dan zij wint.

Dat de staat, hetgeen de wet hem toekent, vordert, is gelijk betaamt; doch dan behoort de wet niets onbillijks te vorderen. Dit doet het ontwerp. Wanneer de staat, zegt artikel 28, in eenige zaak met bijzondere personen of openbare instellingen betrokken is, zal het zegelregt door dezen worden gedragen. Dit kan er nog door, want de andere partij zal, zoo het bedrag wat aanzienlijk is, er zijne rekening naar maken. Doch minder billijk is de volgende alinea. Wanneer de staat aan ons zijne schuld betaalt en van ons quitantie vraagt, moet niet hij, de schuldenaar, ten wiens voordeele die quitantie strekt, en die van ons geld het genot gehad heeft, het zegelregt betalen, maar de schuldeischer, wien er volstrekt niets aan gelegen

ligt of zijn schuldenaar eene quitantie van hem hebbe of niet hebbe.

Doch het ontwerp bevat eene nog veel grootere onbillijkheid. Het verbiedt alle terugvordering aan den staat te veel betaalde zegelregten, behalve wegens advertentiën. De minister heeft zich aldus willen wreken op den Hoogen Raad, wegens zijne beslissing in de zaak van onzen uitbeter. De zedelijkheid dier wraak verdient alle opmerkzaamheid. Wanneer een arm, ongelukkig mensch te veel ontvangen heeft, zoo zal hij — en het is billijk — blootgesteld staan aan eene regtsvordering tot teruggave, misschien zelfs tot vergoeding van schade; doch de staat zal het voorbeeld mogen geven van het te veel betaalde, van het onregtmatiglijk ontvangene in den zak te steken en den ongelukkigen betaler, zonder eenig medelijden, zonder hem zelfs dank te zeggen, mogen uitleggen, dat hij zich aldus door hen, die de inkomsten inzamelen moeten, liet foppen. Eens gegeven krijgt hij het niet terug, welke middelen men ook aangewend mogt hebben om u tot die betaling te brengen, en hoe moeilijk het u ook mogt vallen uwe wezenlijke schuld te ontdekken. Welk eenen naam moet men aan zulk eene handeling geven? De minister mag, zoo hij de eer der administratie niet in gevaar wil brengen, die bepaling wel uit het ontwerp schreppew

Buitenlandsche berichten.

GRIEKENLAND.

Salonica, 12 dec. Volgens tijdingen uit Athene heeft Tessaminos de Grieksche finansiën in den treurigsten toestand achtergelaten; de kassen zijn ledig en de verplichtingen des staats, zooals, bij voorbeeld, de betaling van het in november vervallende gedeelte der schuld aan Beijeren konden niet worden voldaan. Nadat zich bij Silvergus sporen van wanzin, waaraan hij reeds te Nauplia in 1838 leed, vertoond hadden, werd de portefeuille voorloopig aan den minister van justitie Roll, en nadat deze ziek is geworden, aan den minister der marine Ariens opgedragen. Theokaris had dezelve geweigerd. Ieder deinst terug voor de verantwoordelijkheid, bij de verwarring der finansiën; daardoor ontstaat eene betrouwenwaardige stremming in de belangrijkste aangelegenheden des rijks. Eene nieuwe leening is noodzakelijk, en men verzekert, dat de koning zich deswege tot de drie mogendheden wil wenden, welke de eerste groote leening hebben gewaarborgd. De ministers zijn gelast, binnen weinige dagen hunne begrootingen in te dienen; die voor oorlog zal vermindert worden, waardoor echter de openbare veiligheid zou kunnen worden bedreigd. De Russische gezant toont de grootste bereidwilligheid, de maatregelen te ondersteunen, die men ter afwezigheid van de gewoondige zwaarigheden nemen zal, aan welke ijverige pogingen misschien wel gedeeltelijk de bedodding ten grond kan liggen, om daardoor den in den laatsten tijd in Griekenland zoo zeer toegenomen Franschen invloed op te wegen.

ITALIE.

Venetië, 25 dec. Gisteren is de Engelsche kapitein Bloomfield, vergezeld van twee andere heeren, te Triëst aangekomen. Hij is door zijne regering belast, om berigt te geven omtrent den toestand der wegen in Beijeren, Tyrol, enz. en den duur eener reis van

London naar Triëst te onderzoeken, ten einde naar den uitslag te bepalen, of het raadzaam is, de Indische post langs dezen weg te verzenden. De heer *Bloomfield* schijnt een zeer bevredigend verslag te hebben ingezonden; hij prijst vooral de post-rijding en den toestand der wegen in de Oostenrijksche provinciën. De geheele reis van London naar Triëst, over Ostende, Keulen, Frankfort, Munchen, Augsburg, Innsbruck, enz. heeft hij in 135 uren en 25 minuten afgelegd. Reeds nu zou het derhalve mogelijk zijn binnen 11½ à 12 dagen de correspondentie tusschen Alexandrië en London te bevorderen, en, wanneer de aangelegd wordende spoorwegen voltooid zijn, zal dit tijdsverloop nog aanzienlijk verminderd worden, zoodat de Indische post spoedig over Duitschland zal gaan. Wel is waar bestaan er op deze route geene telegrafen, zoo als in Frankrijk, maar de Fransche telegrafen hebben tot dus ver aan Engeland nog meer last dan voordeel aangebragt. (A. A. Z.)

ENGELAND.

London, 4 jan. De stoomboot *Oriental* is naar Alexandrië vertrokken, met een gedeelte van het noodige materieel om den doortogt door de woestijn tusschen Cairo en Suëz gemakkelijker te maken.

— De *Times* berigt, dat de dépêches van onzen gezant bij de Porte, de vredelievende schikking van de zaak des bestuurs van den Libanon behelzen, en dat dus de vrees voor oorlog deswege geheel geweken is.

FRANKRIJK.

Parijs, 4 jan. De algemeene aandacht is op de hervatting der werkzaamheden van de Wetgevende Kamers gerigt. Indien het waar is, dat de heer *Guizot* de tractaten van 1831 en 1833, betreffende het regt van doorzoeking der schepen, onveranderd handhaven en drie millioen francs, tot vermeerdering van het aantal der Fransche kruisers, aanvragen wil, geloof men dat hij moeite zal hebben zich in het bewind staande te houden.

— Gisteren is de ministerraad, onder voorzitting van den maarschalk *Soult*, vereenigd geweest, om het ontwerp der troonrede, door de heeren *Guizot* en *Villemain* geredigeerd, te hooren voorlezen. Omtrent het gebeurde in dien raad en de gevolgen daarvan zijn allerlei geruchten in omloop. Verscheiden leden van het kabinet zouden verlangd hebben, dat de troonrede met geen enkel woord van Spanje repte, terwijl de ministers *Teste* en *Duchatel* van een geheel tegenovergesteld gevoelen waren geweest. Des avonds van denzelfden dag zou de heer *Teste*, hierover en wegens het verwerpen zijner meening omtrent andere punten verstoord, zich tot den koning begeven en hem verzocht hebben over zijne portefuille, die van openbare werken, te beschikken, zonder dat het Z. M. gelukt was dien staatsman van besluit te doen veranderen.

Reeds noemt men den heer *Legrain*, onder-secretaris van staat bij genoemd ministerie, als opvolger van den heer *Teste*.

— Deze dagen heeft de heer *Warden*, in de akademie van wetenschappen te Parijs, eene belangrijke mededeeling gedaan, nopens het reeds zoo veel besproken doorsteken der landengte van Panama. De maatschappij, die door de regering van Nieuw-Grenada gemagtigd is, om een kanaal tusschen de twee Oceanen te graven, heeft haar onderzoek van het terrein gebindigd, te beginnen van de baai van Sazera, aan den Stillen Oceaan tot aan de stad Chagra, aan den Atlantischen Oceaan. Dit onderzoek is gedaan onder het bestuur van den ingenieur *Morel*, en het is daarbij gebleken, dat de bezwaren, om dit reuzenwerk te voltooijen, niet zoo groot zijn, als men tot dusverre gegesd heeft. Het kanaal, dat zal moeten gegraven worden, om, door middel van drie zich aldaar bevindende rivieren, de beide Oceanen te vereenigen, zal geene grootere uitgestrektheid dan van twaalf mijlen hebben. De geheele lengte van het kanaal, de rivieren afzonderlijk begrepen, zal van 49 mijlen zijn, in hetwelk vier dubbele sluizen zullen moeten opgerigt worden. Het zal 20 voet diep zijn, en bevaarbaar wezen ook voor schepen van 1000 tot 1400 tonnen. Reeds zijn de noodige bouwstoffen op de plaats vereenigd. De kosten worden begroot op 14,300,000 franken; daaronder begrepen vier stoombooten en twee ijzeren bruggen van 140 voet lengte.

— In het departement de la Gironde is aan den zuidkant van de kom van Arcachon, nabij het woud van la Teste, een ontzettend groote, woldragende tot dus verre onbekende vogel gevangen.

Een harst erzamelaar was boven in eenen hoogen

sparrenboom bezig met het verzamelen van harst; toen hij een kolossaal grooten vogel voorbij zich heen zag vliegen en in een dal, niet ver van zijne hut, nederstrijken. De bewoners dier streken zijn meest allen jagers en hebben meestal het geweer bij zich. Onze man had dit ook, hij klimt uit den boom en bekruipt den vogel zoo stil hij kan; zijn eerste schot gaat niet af; het vuur van den pan verschrikt den vogel, die opvliegt, maar door het tweede schot in den regter vleugel getroffen wordt en hierop eenige schreden verder nederstort.

De man loopt naar zijne prooi, maar vindt, in plaats van een lijdelijk slagtoffer, eenen geduchten vijand, een waar monster, dat hem met opgeheven kop en brandende oogen aanstaart. De man heeft geen meerder kruid en lood bij zich; hij aarzelt wat te doen, gaat voorts naar het bosch, snijdt zich eenen knuppel, en komt, daarmede gewapend, op zijnen vijand af; deze stond nog altijd onbewegelijk op dezelfde plaats, maar met een rollend oog, hetwelk vlammen scheen te schieten. Op het naderen van den man, was de vogel half op zijne lange pooten gaan zitten; toen de man zich gereed maakte, hem te treffen, maar eer hij den knuppel nog half over het hoofd had kunnen zwaaijen, sprong de vogel met zulk eene veerkracht en geweld op hem toe, dat hij hem op den grond wierp; hij rigtte zich wel weder op, maar nu begon er tusschen de beide kampioenen een gevecht, hetwelk hoogst waarschijnlijk noodlottig voor den man geworden zou zijn, zoo zijn jongere broeder en zijne vrouw niet, op zijn geschreeuw, te zijner hulpe waren toegeschoten.

Nu werd de vogel overmeesterd en gebonden eerst naar de hut en vervolgens naar Teste gebragt, waar de geleerden uit den omtrek bijeen geroepen werden, om te komen erkennen, tot welke soort dit dier wel mogt behooren. Men zegt dat het den rug bezet heeft met zoo dikke wol, als het schoonste schaaap; dat het eene vlugt heeft van niet minder dan 3 meters en 85 centimeters, en dat de ronde, beenachtige kop niet met vederen, maar met een soort van wreed haar, als paardenhaar, bedekt is. — Men heeft het niet verder kunnen brengen, dan te erkennen tot welke soorten van groote vogels het dier niet behoort, namelijk, noch tot de arenden, noch tot de gieren, noch tot de roerdompen, noch tot de albatros. Het dier zal opgezet worden.

BELGIE.

Brussel, 4 jan. Onze bladen bevatten een ministerieel programma en reglement tot het in 1843 daarstellen van eene regelmatige dienst van zeilschepen, tusschen Antwerpen en Synapore en Batavia. Gemeld programma brengt mede, dat deze dienst een' aanvang zal nemen met den eersten mei 1843 en dat er twee vertrekken zullen plaats hebben, het eerste tusschen den eersten en den 5den mei 1843, het andere tusschen den 15den en den 20sten december. De onderneming geschiedt geheel voor rekening der reeders, bepalende de staat zich louter tot het verleenen van eenige verder opgesomde aanmoedigingen. De schepen zullen Belgische of genationaliseerde moeten zijn, weshalve, zoo er zich geen Belgisch schip mogt opdoen, het vertrek geen voortgang zal hebben. De schepen zullen 250 ton moeten meten.

Binnenlandsche berigten.

's Gravenhage, 5 jan. Bij koninklijk besluit is bepaald: 1°. dat, aanvang nemende met den 1sten januari, de tegenwoordige officieren, deelgenooten aan de weduwen- en weezen-kas voor de officieren van de landmagt, eene doorlopende contributie aan de weduwen- en weezen-kas zullen betalen van 2½ ten honderd van het, door hen, op dat tijdstip, of later genoten wordend traktement of pensioen, tot aan het overlijden hanner echtgenoot, indien er geene kinderen, beneden den ouderdom van achttien jaren, uit het huwelijk aanwezig zijn; of tot het tijdstip, waarop het jongste kind dien ouderdom zal hebben bereikt; terwijl die officieren, welke nog gelden, wegens tien- en vijfjarig foudrissement, aan genoemde kas verschuldigd zijn, het deswege verschuldigde nog daarenboven, op de gewone wijze, zullen moeten afbetalen; en 2°. dat, indien een der tegenwoordige officieren, deelgenooten aan de weduwen- en weezen-kas, niet genegen mogt zijn, om de doorlopende contributie, bij het bovenstaande omschreven, aan de kas te betalen, aan zijne eventueel na te laten weduwe of kinderen slechts het drie vierde gedeelte van het pensioen, of van de onderstand-gelden, zal worden

toegekend, waarop zijne tegenwoordige bijdrage aanspraak zoude kunnen maken.

Rotterdam, 6 jan. Reeds ten tweedemaal in pas aangevangen jaar heeft hier brand gewoed, wel gisteren nacht, ongeveer ten één ure, in een huis in het Hang, nabij de keizerstraat, waarvan het benedengedeelte aan een' slijter in sterke dranken, de bovenste aan onderscheiden huisgezinnen of afzonderlijke personen verhuurd werd. De brand, in het benedenhuis ontstaan, bereikte weldra deze kamers wier bewoners, waaronder hoogbejaarden, te naauwernood, en sommigen niet dan met hulp van welwillenden, het leven hebben geborgen; terwijl het inboedel geheel verloren is gegaan. Het huis is uitgebrand, en de belendende hebben wel merklijk geleden, maar men mag echter dankbaar zijn, dat in eene zoo enge straat en digt bebouwde buurt de verwoesting zich niet nog verder heeft uitgebreid. Waren toch de vlammen naar de andere zijde der straat overgeslagen, de gevolgen zouden onberekenbaar zijn geweest. Op nieuw heeft men de goede handhaving der orde met genoegzaam opgemerkt.

Utrecht, 4 jan. Heden is alhier overleden onze algemeen geachte stadgenoot, mejuffrouw *Petronella Moens*, in den ouderdom van 80 jaren. Zij, ofschoon sedert hare vroege kindsheid blind, is als schrijfster, door hare veelvuldige werken en werkjes, zoowel in proza als poëzij, door het geheele vaderland met lof bekend; wegens hare blijmoedige godsvrucht, nederigheid en deugd, werd zij door elk bemind en geacht; door het nut, hetwelk zij met hare geschriften gesticht heeft, gelijk door haren gullen, vriendelijken omgang, zal zij lang in aandenken bij haar vrienden en landgenooten blijven.

Maastricht, 4 jan. Men zal nooit raden, lezer, waarom het *Nieuwsblad* in de wereld verschenen is, waarom het zich de moeite gegeven heeft geboren te worden. Neen, gij zult het nooit raden, al pijnigde gij ook uwen geest gedurende zoo vele maanden, eer verlopen zijn sedert het verschijnen van het eerste nummer van gemeld *Nieuwsblad*. Wij zullen u de onzekerheid rukken, die u noodzakelijk op deze vraag bevangen moet houden; wij zullen uwe nieuwsgierigheid voldoen:

Zie hier de zaak:

De behoefte deed zich algemeen gevoelen (dit is bekend) om aan de meerderheid der inderdaad welgezinden onder onze landgenooten een middel te verschaffen, om hunne stemmen te doen kenbaar te maken.

Zie hier de reden, waarom het *Nederlandsch Nieuwsblad* is verschenen:

Die meerderheid der welgezinden, in den geest van het *Nieuwsblad*, is zamengesteld, zoo als men weet, of zoo als het *Nieuwsblad* ons leeren zou, als men niet wist, — uit lieden die niet handelen, die niet schrijven, die niet spreken, (die niet denken?) voor welke, er noodzakelijk een orgaan bestaan moet, dat zeggen kan hoe zij handelen zouden, indien zij handelden; hoe zij schrijven zouden indien zij schreven; hoe zij spreken zouden indien zij spraken, en hoe zij denken zouden indien zij dachten.

Zie hier de reden waarom het *Nieuwsblad* in de wereld is gekomen:

De welgezinden — altijd volgens het *Nieuwsblad* — bewaren het stilzwijgen bij gebrek van kennis, of oordeel, en zien lijdelijk toe hetgeen anderen doen, om den staat tot den ondergang te brengen.

Ziedaar de reden waarom het *Nieuwsblad* uit het niet is te voorschijn gekomen. Het heeft zich opgevoerd als het orgaan dier lieden, die niet schrijven, niet spreken, niet handelen, die noch kennis noch geestkracht hebben. Men moet bekennen, dat het deszelfs juiste waarde weet te schatten. Het orgaan weegt juist de lieden op die het vertegenwoordigt, en het vertegenwoordigt dezelve volkomen.

» Wat de dagbladen betreft, die eene andere richting vertegenwoordigen dan het *Nieuwsblad*, men kan niet ontkennen dat zij in de laatste jaren zeer zijn afgeweken van hunne eerste bestemming, en, in plaats van goed te doen, veroorzaken zij zeer veel kwaad. Dat is zeer juist.

De dagbladen zijn bestemd, al de daden der regering toe te juichen, hare fouten niet op te merken, en dezelve zooveel mogelijk te bedekken, — iedereen weet dit. — Daaruit volgt, dat al die schrijvers, welke de vermetelheid hebben de ministerieele daden te beoordeelen, en te berispen, zoo vele kwade jongelingen zijn, die men met de karwats moest regeren, van meer zij zich niet verstandiger gedragen.

Ziedaar de reden waarom het *Nieuwsblad* zich

waardig heeft te verschijnen in dit aarsche dal van
 Heden en optanten. En hoe onverschillig weet het
 bestraffingen toe te passen! De niet vertrou-
 wende bladen zijn wel te beklagen! Bekeert u spoedig
 de *Nederlandsche Courant* en *Handelsblad*; helijdt uwe
 Tot dus ver was het u vergund de daden af-
 te rekenen voor dat gij toejucht, en ook dan slechts
 de juichen naar goedvinden; zelfs kondt gij u
 eenige kritiek veroorloven.
 Maar toen bestond het *Nieuwsblad* niet. Nu bestaat
 het niet bestaat in spijt van een ieder, en doet zelf
 niet anders dan aangroeijen en heelijker worden. Neemt
 het wel in acht; opent den mond niet meer zonder rij-
 pelijk overwogen te hebben of hetgeen gij gaat zeggen
 een uitdrukking is van eenig wantrouwen van uwe
 opzichte van het ministerie; want dan zouden
 meer voor u instaan.

zoo zeer te vreezen, — dat *Nederlandsche*
Nieuwsblad!
 Het is zoo wijs!
 Het is zoo geestig!
 Het is te gelijkertijd zoo beschaafd, zoo wellevend!
 Het is zoo onafhankelijk!
 Het wordt volstrekt niet bezoldigd!
 Het op den koop toe is het zoo ingisch; deszelfs
 redacteurs werpen alles omver wat zij ontmoeten!
 Het een woord het *Nieuwsblad* is onwederstaanbaar!
 Het ons betreft — wij zullen over geene enkele
 den mond meer openen, voor wij het gevoelen
 van *Nieuwsblad* hebben ingewonnen, en van die
 menschen, die niet handelen, niet spre-
 ken, maar schrijven, en niet denken, waarvan het zulk
 een bewonderingswaardig orgaan is. (J. d. L.)

**Consideratiën en voorstellen van ge-
 dedeputeerde staten van Zeeland, om-
 trent het stem- en kiesregt.**

(Vervolg van n. 5.)
 Het geheele verkiezings-stelsel toch, zeggen H. E. D. Gr.
 A. C. H. b., gaat uit van het *contributief vermogen*, voor de
 stemgerechtigdheid, de kiesbevoegdheid, het lidmaatschap
 der stedelijke raden en van de provinciale staten wordt
 de zekere mate van goedgehoedheid gevorderd, die naar de indi-
 vidualiteit van de district-belastingen wordt bepaald, en
 die schijnt te bestaan in de bepaling van het aantal leden,
 die door iederen stam in de vergadering der staten
 worden benoemd, de meerdere of mindere goedgehoed-
 den der staten, kenbaar door derzelve bijdragen in
 de belastingen, in aanmerking te moeten nemen.
 In de beschaving betrefte, ook deze zou een der
 kunnen zijn, meenen H. E. D. Gr. A. C. H. b. » dan
 bij de lokale kennis, welke de provinciale staten
 voor een juiste benoeding [door hem] van
 recht; dat zij niet in gaten of
 van de staten, die te dezer zake
 kan beoordeelen, te willekeurig, dan dat dezelve eenen
 bepaalden grondslag in deze verdeling zou kunnen ople-
 teren.

Wij weten niet, of bezwaar niet als zoo volstrekt
 onoverkomelijk is. Er zijn ambten of betrekkingen
 in de maatschappij, die welke te kunnen bekleden, of welke
 te vervullen, er noodzakelijk zoodanige mate van
 beschaving vordert, als welke grond mag geven van
 te verwachten. Wij gaven vroeger zoodanige betrekkingen
 aan wanneer ieder nu maar zich in zijne voorbereiding de
 benodigde personen voorstellen, die betrekkingen vervullen-
 de, naar ons oordeel, moeten toestemmen, dat de
 geschiedkundige regt, de ongeschiktheid de uitgeroeping is.
 Heeren gedeputeerden zijn ten slotte tot het resultaat ge-
 komen, om de werking en het contributief vermogen tot
 grondslag der bepaling van de gronddigge aandeelen van den
 landelijken en stedelijken in de provinciale vertegenwoordi-
 ging te moeten aanbevelen.

Bij de beschouwing, wordt gezegd, » de ridderschap
 niet in aanmerking kunnen genomen worden; het is toch
 niet gemakkelijk uit te maken, welke belangen de rid-
 derschappen en de provinciale staten hebben te vertegen-
 woordigen, daar de steden en het platte land alle inge-
 zeten bevatten.
 Van daar wordt het idemisch eenen grondslag te vinden
 van de bepaling van het aandeel der ridderschappen in de
 provinciale vertegenwoordiging. — want, zegt het verslag,
 de ridderschappen » schijnen bij de gronddigge districten te zijn
 » hetgeen vroeger bestond, dan volgens een vast staat-
 » kundig beginsel.

Wij weten niet, regt, wie de steller is van dit verslag,
 doch moeten betruigen ons op het aangenaamst verrast te heb-
 ben gevonden, dien steller zoo geheel in overeenstemming te
 zien met den kundigen ronsceur op dit stuk; gevoelen,
 hetwelk ook geheel het onze is, en hetwelk wij alsnu durven
 hopen, mogelijk zoo algemeen te zullen doordringen en ge-
 regeerd worden, dat, bij eene eventuele herziening der grond-
 wet, de bijzondere staatkundige regten der ridderschappen
 niet zullen wegvallen.
 Zeeland vormt de ridderschap slecht een zevende der
 provinciale vertegenwoordiging, in de provincie Gelderland,
 Utrecht, Friesland, Overijssel en Groningen vertelt zij
 een derde, en dit geringig aandeel bezitten zij op grond van
 » den eerbied van de herinnering aan hetgeen van deze
 » arrondissementen.
 Waarslijk zoo deze wank in dit gansche belangrijk gedeelte
 van het verslag Z. Exc. den minister van bladenlandsche za-
 ken niet overtuigt, dat de billijkheid en de behoeve volstrekt
 onmogelijk, dat aan eenmaal den ridderschappen mog niet geheel
 » de regte kan worden ontnomen, die althans zoodanig

in te korten, dat het aanstootelijke en ergerlijke er van
 wordt weggenomen, — dan waerlijk zonden wij niet weten,
 hoedanig Z. Exc. tot eene overtuiging zou kunnen worden
 gebracht.

Ten slotte wordt de evenredigheid door H. E. D. Gr. A. C. H. b.
 voorgesteld, als volgt:

Voor de ridderschap	6 leden.
» het platte land	21 »
» Middelburg	3
» Zierikzee	8
» Vlissingen	3
» Goes	2
» Tholen	1
» Veere	1
» Sluis	1
» Hulst	1
» Axel	1
Zamen voor de steden	21 »
Totaal	48 »

Als eene bijzonderheid deelen wij mede, dat uit de over-
 gelede staten blijkt, dat de bewoners der steden gemiddeld
 per hoofd, op eën klein verschil na, het dubbele in de
 directe belastingen opbrengen van die ten platten lande, te
 weten de eerste f 10.09 per hoofd; de laatste f 5.61.

Op de vraag A 2°. » Moet het bestaande getal leden van
 » gedeputeerde staten gewijzigd worden? » is ontkennend ge-
 antwoord.

Op de vraag A 3°. » Behooren gedeputeerde staten, zoo
 » als thans plaats heeft de drie standen te blijven vertegen-
 » woordigen, dan wel zonder onderscheid met de drie standen
 » gekozen te worden? » is, op in ons oog zeer aanneme-
 lijke gronden, voorgesteld, » om voortaan de benoemingen van
 » gedeputeerde staten zonder onderscheid te doen plaats
 » vinden.

Op vraag B° verlangende eene voordragt tot verdeling
 » der provincie in zooveel kies-districten als er leden der
 » staten voor den landelijken stand te benoemen zijn, met
 » vermelding der bestaande redenen, welke ten dezen tot uit-
 » zondering van den algemeenen regel bestaan; » zijn heeren
 gedeputeerde staten in eene uitvoerige beschouwing getreden
 ten behoeve van het min doelmatige, dat voor elk lid
 der provinciale staten een kies-district zou worden bepaald,
 en ten bewijze, dat, hoe grooter de kies-districten zijn, hoe
 ruimer de keuze zijn moet van geschikte personen. De on-
 dervinding leert overigens, en dat zij in de meeste gevallen tot
 leden verkiezen personen, binnen de steden woonachtig.

Het is waar, door de districten grooter te maken, voor
 welke alsdan meer dan één lid voor de provinciale staten te
 benoemen viel, zou, volgens den aangenomen maatstaf voor
 de grootte der kiezers-collegiën, een kleiner getal kie-
 zers bestaan, dan bij het daargestellen van vele kleine dis-
 tricten, ieder met euaal kiezers, het geval zou zijn. Maar
 terzegt merken H. E. D. Gr. A. C. H. b., dat die kleine collegiën
 bij het gedurende 5 jaar zitting hebben van het door hen
 benoemde lid, ook maar eens om de 5 jaren zouden mogen
 kiezen, en zoo ook de stemgerechtigden, die de kiezers be-
 noemen zouden. Moest jaaretegen een grooter district, bij
 voorbeeld, 5 leden afvaardigen, dan kwam er jaarlijks stem-
 ming en verkiezing te pas, en hadden de stemgerechtigden en
 kiezers bijgevolg telkens genot van hun regt, en dit zou niet
 anders dan bevorderlijk kunnen zijn aan de opwekking van den
 publieken geest, en de belangstelling in de openbare zaken.

Wij hebben hier slechts eene bedenking in het midden te
 brengen, te weten: dat dan het gevaar zou kunnen bestaan,
 dat slechts 12 menschen, eenmaal tot kiezer benoemd, alle
 vijf de leden der provinciale staten benoemden, en jaarlijks
 de vacatures aanvulden; waardoor alweder de oligarchie werd
 in de hand-gewerkt.

Men weet toch, bij ondervinding, hoeveel er bij ons te lande
 moet gebeuren, zal iemand, eenmaal in eene politieke be-
 trekking geraakt zijnde, daartuit worden teruggezet.

Hadden H. E. D. Gr. A. C. H. b., gelijktijdig met de vergroo-
 ting der kies-districten, de evenredige uitbreiding der kies-
 collegiën voorgesteld, te weten voor ieder lid der provinciale
 staten, meer dan 1 in het district te benoemen, 12 kiezers
 meer, — zoodat dan in een district van 6 leden jaarlijks
 60 kiezers tot vervulling der openvallende vacature medewerk-
 ten, wij zouden het voorstel tot het vergrooten der districten
 als in alle opzichten doelmatig, billijk en heilzaam hebben
 beschouwd; er is geen twijfel aan, dat door zulk eene wijze
 van doen, nog al veel zou kunnen worden weggenomen van
 het harde, hetwelk er voor de Nederlandsche natie ingelezen
 is, dat men haar niet, even als in andere rijken, hare
 vertegenwoordigers regtstreeks verkiezen laat.

Dat wij overigens ook in de steden de verkiezing der leden
 voor de provinciale staten regtstreeks door de kiezers, in
 grooter getal dan zij nu zijn, wenschelijk en noodzakelijk
 oordeelen, meenen wij niet noodig te hebben, te herinneren.

Gedeputeerde staten zijn van oordeel, dat de hoofdplaatsen
 der districten niet bij de wet behooren te worden bepaald,
 wegens de veranderingen van omstandigheden, vooral zeker
 de communicatie-middelen, welke kunnen voorloopen, en wij
 zijn het volkomen met dit gevoelen eens.

Een nuttige wenk van H. E. D. Gr. A. C. H. b. is, het tevens,
 om bij de wet te reserveren de vrijheid, om sommige ge-
 meenten eventueel te combineren; zoodat men anders daartoe
 niet zou kunnen overgaan, zonder de wet op de verkiezingen
 telkens, voor iedere combinatie, te bewijzen.

Op de vraag C. Verlangende eene opgave van het bedrag
 » van den te bepalen census, indien gemiddeld

1 van de 30 of	1 van de 40 of
1 van de 40 of	1 van de 50
ingezetenen der stad of van het district stemgerechtigd en	1 van de 30 of
	1 van de 40 of
	1 van de 50
ingezetenen der stad of van het district kiesbevoegd zullen	
zijn, — dienen de overgelegde staten ter inachting.	

Iets, waarmede wij niet zoo gaaf met H. E. D. Gr. A. C. H. b.
 kunnen instemmen, is hune bedenking, dat de census zou
 moeten tot grondslag hebben het principaal en niet de op-
 centen der directe belastingen, en dit op grond, dat er
 onderscheidene opcenten worden geheven voor bijzondere uit-
 gaven, — niet geacht konnende worden aan het rijk te
 worden overgebragt, — ten voorbeelde waarvan worden aange-
 haald de opcenten voor de haven te Middelburg, die voor de
 calamiteuse polders op de grondslagen behoeven, enz.

Moest de te bepalen census strekken tot bepaling van een
 louter staatsburgerlijk regt, een regt, krachtens hetwelk men
 dadelijken invloed zou uitoefenen op de algemeene belangen
 van den staat, als daar is b. v. die op de verkiezing van
 volksvertegenwoordigers, — wij zouden ons verstaan met
 de bedenking; doch dit is het geval niet: de census moet
 bijzonder ook dienen ten grondslag voor de bepaling van
 plaatselijke, van provinciale regten en attributen, regten,
 om tot de benoeming van kiezers mede te werken, welke
 attributen zich niet verder uitstreken, dan tot de verkiezing
 van plaatselijke raadsleden, en in het hoogste geval van leden
 der provinciale staten. Wie dus opcenten betaalt, betaalt
 gemeente, voor de stad, voor de provincie, voor de provin-
 vinciaal fonds van den landbouw, verwerkt daardoor ook
 regten op het uitoefenen van invloed, als ingezetenen der
 gemeente, der stad, der provincie, als mede bevorderaar en
 instandhouder van den landbouw (1), en verdediger van het
 gewest tegen heillooze overstroomingen. Wanneer Zeeland
 b. v. hooge opcenten vordert en eene andere provincie doet
 dit niet, zal het dan geene hardigheid zijn, dat een ingezetene
 van eene in bevolking en welvaart gelijk staande stad of
 gemeente der laatsbedoelde provincie zeggen kan: » mijn
 belasting van zooveel te betalen, ben ik stemgerechtigd, en
 ik kiezer zijn, terwijl de ander, hoewel veel meer betalende
 (de opcenten er onder; ten nutte der gemeente, der stad of
 der provincie,) geen stemgerechtigde of geen kiezer zijn kan?

Onze eerste beweegreden steunt, zoo wij gelooven, op het
 het goed regt, onze laatste op staatkunde en billijkheid.
 Men vergoede aan een ieder, zoo veel mogelijk, de lasten,
 welke de staat, de provincie, de stad of gemeente van der-
 zelve burgers verplicht zijn te vorderen, en dit geschiedt
 niet, wanneer men de opcenten buiten het spel laat.

Zeker, naarmate de opcenten variëren, komen er een-
 of twee kiesbevoegden aan, of treden af. Maar wij hebben nu twee-
 jarige begrootingen, en wanneer eene zoodanige eenen stem-
 gerechtigde of kiesbevoegde, door vermindering van opcenten,
 voor twee jaren zijn attribut als zoodanig ontnemt, zal hij
 zoo wij gelooven, de oorzaak seggen, welke hem plaatste
 buiten de categorie der stem- of kiesbevoegden, en
 daarentegen de opcenten naar boven, dan zal er ten minste
 nog eenige schijn van vergoeding bestaan voor zoodanige
 belastingenschuldigen, welke nu, *volens volens*, ten gevolge
 van dien, stem- of kiesbevoegd moeten worden.

Op grond van dit een en ander zouden wij er voor zijn,
 dat de opcenten bij de bepaling van den census maar in aan-
 menking genomen worden. (Het vervolg hierna.)

Beugelwerk.

Een kleine man.

De heer V... heeft, dank zijne laarzen met hooge
 hielen, zoo ten naaste bij de lengte van vier voet
 tien duim.

Hij verkeert in de gestadige vrees, gelijk meer men-
 schen van eene kleine gestalte, dat men hem
 op hem zal slaan, hem niet meetellen zal.

Hij neemt eenen hoogen toon aan om de aandacht te
 wrekken; de vrees van niet opgemerkt te worden,
 boezemt hem eene groote voorkeur in voor sterk spre-
 kende kleuren, die het oog onaangenaam aandoen;
 hij stampet met den voet en maakt groot geraas onder
 het gaan, omdat het geraas niet van zelf ontstaat, en
 bewijst dat er iemand voorbygaat; hij draagt groote,
 zwarte knevels, en heeft, gewoonlijk, gefronste wenk-
 brauwen, om er toch vooral vreeselijk uit te zien en
 zoo doende de weinig ontzagverwekkende vermoedens
 te logenstraffen, die zijne nietige gestalte zou kun-
 nen opwekken; hij spreekt niet dan van dooden, van
 breken van kort en klein slaan. Gij komt hem te-
 gen; hij heeft juist een kruijer afgeranseld, of een
 jonge borst van vijf voet acht duim eens fiks de eeren
 gewasschen, of een twistroeker eens duitsch
 handen genomen.

Hij drukt u de hand en spant al zijne krachten in
 om u wat zeer te doen; om zijnen hoed te grijpen,
 spreidt hij eene voorgewende krachts-ontwikkeling ten
 toon, die voldoende zijn zou om eenen balk te dra-
 gen. Nooit maakt hij eenen knoop los, hij hakt hem
 door.

Hij vloekt telkens, als de plaats, waar hij zich be-
 vindt, het slechts eenigzins toelaat; hij geeft de deu-
 ren open en toe met een vreeselijk geweld. » Mid-
 dags, na tafel, neemt hij nooit eene zachte liqueur;
 de rhuu is, zal hij zeggen, slap en lang niet sterk
 genoeg; hij vraagt arak. In een woord, hij maakt
 geene beweging, hij uit geene syllabe of zij is een
 manifest en een protest tegen de mannen van gewone
 grootte, zij wil zeggen: Ik ben klein; maar sterk,
 maar versterkkelijk.

Gij komt hem op een zeker dag tegen als den
 gelukkigsten sterveling; hij heeft kennis gemaakt met
 eene ernstige zijde van het leven; hij heeft een pro-
 ces, men zendt hem dagvaardingen te huis als aan
 ieder ander; hij gaat niet uit dan met een dik pak
 papieren onder den arm, en laat gezegelde stukken in
 zijne kamer slingeren.

Spreekt hij over de vrouwen, het is op zeer
 zonderen toon en met eenen lach, die duidelijk zegt:

(1) Hier deed de vraag zich aan ons voor, of, bij een onder-
 zoek als door geleerde staten met zooveel zorg in het gebied, de
 directe, die op den eigendom en niet op het verbruik drukkende
 belasting voor » rijk » bevoorde, waaraan ook de studelingen voor
 hune harden genot hebben, niet mede had behooren in aanmerking
 te komen.

ik ben een verlei-der, een gevaarlijk mensch; ik ten volkeerd in de kunsten van het vrouwelijk hart te verstrikken en ten val te brengen; ik ben klein, — het is waar — maar volstrekt niet te vertrouwen. Loopt het gesprek over staatkunde en de vragen van den dag, — hij verklaart zich steeds voor geweldige en uiterste maatregelen; gij zoudt hem zeer beleedigen door te zeggen, dat hij goed en van een zacht karakter is; hij beschuldigt zich zelven gaarne van al te opvliegend, te ligt geraakt en geen meester van zich zelve in zijnen toorn te zijn.

Is er eene zamenzwering, naar welker deelgenooten men onderzoek doet, de heer V. . . . die er even onschuldig aan is als een pas geboren kind, laat de gelegenheid niet voorbijgaan, van den schijn aan te nemen in eene zoo ernstige zaak betrokken te zijn; hij laat zijne vervaarlijke bakbaarden afscheren, en zegt aan iedereen, dat het is om niet herkend te worden; hij spreekt niet, dan in het voorbijgaan, met degenen zijner kennissen, die hij op eene openbare plaats ontmoet. » Ik verberg mij — zegt hij hun — alles is ontdekt.

En hij rigt het zoo goed in, en verbergt zich zoo luidruchtig, dat men ten laatste ernstiger, dan hem wel lief is, aan zijne medeplichtigheid en manterij begint te gelooven; hij wordt ontboden voor den regter en heeft eenige moeite om zich te rechtvaardigen. Hij draagt monster-sporen; hij zou het voor eene vernederende bekenenis, voor eene laaghartige concessie houden eenen hit of een klein paard te bestijgen; hij hijscht zich op groote Normandische beesten; nooit wilt hij weten dat hij moeder is, hij heeft ook zulk een fersich gestel!

Hoewel hij nooit anders dan met groote minachting over mannen van eene groote gestalte spreekt, zou hij met niets meer gevlooid zijn, dan met op hen te gelijken.

Hij heeft eene schoone vrouw; hij heeft er eene gekozen, die groot, sterk en eenigzins gezet is. Hij heeft niet gaarne dat men hem bezoek, en zijn huis is niet zeer toegankelijk. Evenwel maakt hij eene uitzondering ten gunste van M. . . . Zij hebben kennis gemaakt op de volgende wijze.

Hij was eens naar de comédie gegaan; hij was laat gekomen, en verplicht, om, met nog eenige anderen, te blijven staan. Ongelukkig was er vlak voor hem iemand van eene tamelijke grootte, die hem belette op het toneel te zien en maakte dat hij even goed zag wat er voorviel alsof hij dertig uren ver ware geweest. De heer bemerkte het, en vroeg hem beleefd: — Wilt gij voor mij gaan staan?

De heer V. . . . antwoordde, droog weg, dat hij overheerlijk zag.

Om de waarheid te zeggen, had hij nog niets gezien dan den rug van zijnen beleefden buurman; maar die nederbuigende goedheid, die quasi-medewarigheid met zijne gestalte, scheen hem beleedigend.

Hij het volgend bedrijf, ontstond er een gedrang insschen de niet gezeten toeschouwers, en de heer V. . . . stond op zijne beurt vooran. De buurman, die hem, kort te voren, zijne plaats had aangeboden, wilde zich door een sarcasme over het onbeleefde antwoord van den heer V. . . . wreken, en zeide tegen hem: wees zoo goed uwen hped af te nemen, ik kan volstrekt niets zien.

Twee menschen keerden zich om en begonnen te agchen, toen zij zagen dat de heer van het manneke nog niet aan de kin reikte van hem, die voorgaf dat die hem zoo hinderde.

De heer V. . . . verrukt van toch ook eens in zijn leven iemand in den weg te zijn, en opgetogen van een hinderpaal voor iets te zijn, pette zich uit in verschooning te vragen, en bood herhaaldelijk, aan den heer M. . . . zijne lorgnet en tabaksdoos aan. Na dien tijd groette hij hem, waar hij hem ontmoette, met eene genadigen glimlach. Het duurde niet lang of hij noodigde hem uit, en leidde hem in bij zijn gezin. Er zijn verscheidene menschen, die denken, dat die toevallige omstandigheid met opzet zoo door M. . . . is voorbereid.

Burgerlijke Stand.

Van 30 december tot en met 6 januari.

Gehuwd: Geene.
Bevallen: C. Besseling, geb. Esveld, Z. — M. J. van der Aa, Z. — G. J. Bus, geb. Nijman, Z. — E. Enklaar, geb. Beumer, D. — A. Graveman, geb. Koning, Z. — J. C. Everts, geb. Meurs, D. — A. S. Paauw, geb. Broekman, D. — M. Tichler, geb. Jöncheere, D. — A. Aries, geb. Peelen, Z. — A. Martens, geb. Ver-
Overleden: J. Wentjick, 1 j. 2 m. — E. Tiggel-
 man, 1 j. 9 m. — J. van de Saude, 7 m. — B. Tolkamp,
 11 m. — W. van Engelenburg, echtgenoot van W. van den
 Bergh, 54 j. 11 m. — G. J. Tubbing, 2 j. 6 m. — P. van
 Saan, weduwe van A. Anbel, 62 j. — J. van der Teems,

5 m. — H. Schut, echtgenoot van H. Boenboom, 60 j. —
 C. A. J. G. Ledesen, 7 j. 3 m. — H. A. Beijgraaf, 1 j.
 7 m. — M. Nierens, huisvrouw van G. B. Engelhart, 67
 j. 8 m. — J. Bresser, 1 j. — W. J. Wullschlegel, 2 j. —
 Z. R. A. Romeijn, 1 j. 3 m. — E. van Akkoren, 1 j. 9
 m. — L. A. Sanders, 2 j. — L. Schut, huisvrouw van G.
 Schut, 41 i. 11 j. m. — W. van Merm, 1 m. — F.
 Arnaud, 1 j.

TE NIJMEGEN:
Gehuwd: H. J. van Schaijk met C. van Dedephoven. —
 D. H. Deleliseur met A. Ruijters. — N. Arntz met W.
 Arnt.

Bevallen: G. Cornelissen, geb. Janssen, Z. — J.
 V. Hoetink, geb. Lotz, Z. — H. van den Braak, geb. de
 Haan, Z. — J. Kaptein, geb. Grefkens, D. — G. Dode-
 mont, geb. van Raij, D. — J. S. Sneltjes, geb. van der
 Vvedden, D. — M. Boekman, geb. Hendriks, Z. — E.
 Verhoijen, geb. van Riswijk, D. — A. W. Kramer, geb.
 Muller, Z. — H. Heijnen, geb. Verbeijen, Z. — T. Har-
 tendorf, geb. Tesser, D. — C. T. de Wilde, geb. Keech-
 ler, D. — M. E. Hulsken, geb. Galle, Z. — A. C. Mit-
 tenburg, geb. Cooken, D. — B. Feunissen, geb. Cram-
 winkel, D. — G. Hendriks, geb. de Heur, D. — L. M.
 E. Snoeck, geb. Bolken, D. — J. Aalders, geb. Uijea,
 Z. — J. Jansen Geurts, geb. Gaurts, D.

Overleden: A. L. de Fockert, 80 j. — Doodgeb. D.
 van . . . Mellink en C. A. G. Brouwer — M. Krapman,
 65 j. — J. W. Reinders, 42 j. — J. L. Mulder, 37 j. —
 Doodgeb. Z. van . . . Vvesenaar en H. Meurs. — A. Noster,
 36 j. — E. J. C. Gravelle des Vallées, 75 j. — Doodgeb
 Z. van . . . van Halen M. C. Michels, — Doodgeb. Z. van
 . . . Cerini en E. W. Hageman. — M. G. de Champs, 17
 d. — F. Schols, — 58 j. — W. Giesbers, 2 j.

TE ZUTPHEN:
Gehuwd: Geene.

Bevallen: S. Aussen, geb. Mozes, D. — W. Hen-
 neveld, geb. Schoonenberg, Z. — G. Sletterink, geb. van
 Tongeren, Z. — M. Storek, geb. Houting, Z. — E. W.
 Gerritsen, geb. Egberts, Z. — M. Lensveld, geb. Sarmi-
 gelt, Z. — M. Bosman, geb. Biljard, D. — S. A. Petri,
 geb. van den Broek, Z. — H. Melsbach, geb. Jolink, Z. —
 A. C. P. Brill, geb. Hazebroek, Z. — H. Lindeman, D. —
 A. Dietz, geb. Bettinck, Z. — H. S. Langenberg, geb. van
 Spanckeren, D. — M. H. Akkerman, geb. Jolij, Z. — M.
 Egelink, Z. — J. van Tongeren, geb. Herting, D. — H.
 van Straten, geb. Gerritsen, D. — J. H. Valkenhoff, geb.
 Versteeg, D. — J. Kersten, geb. Poorterman, D.

Overleden: E. Broeker, 87 j. — J. C. Baetsch, 77
 j. — C. G. J. Möser, 2 j. 6 m. — G. van Schaagen, 54
 j. — M. G. Erkens, 85 j. — J. Drenthuisen, 77 j. — L.
 Hoerberg, 10 j. — H. Hamar, 36 j. — Doodgeb. Z. van
 A. W. Langenberg — Doodgeb. Z. van A. O. Spoor. — H.
 C. Langenberg, 2 d. — H. Gosselink, 79 j. — H. B.
 Beeuwkes, 39 j.

TE TIEL:
Gehuwd: Geene.

Bevallen: T. H. van Hattem, geb. van der Burg,
 Z. — G. Caron, geb. de Kruijff, D. — M. Serbée, geb.
 Bouman, Z. — M. J. Vveijll, geb. Nolet, D. — H. Hij-
 zelaad, geb. Koolhout, Z. en D. — G. van der Vvielen,
 geb. van den Huizel, D.

Overleden: G. W. van Spierenburg, 10 w. — A.
 Janssen, 6 m.

Overtrenten.

TE HUUR, om met 1° Mei 1843 te
 aanvaarden, op eenen van de vrolijkste
 standen der Stad Arnhem; een BOVENHUIS, heb-
 bende eenen vrien Opvang, zes Kamers, Provisie-
 en Meiden-Kamer, Keuken, Zolder, Kelder en
 verdere Gemakken; alle geplafonneerd en bijna al-
 len behangen. — Te bevragen bij M. WERSON,
 Mr. Stukadoer, in de Paauwstraat, te Arnhem.

+++ Aan het Galanterie-Magazijn van G. W.
 T. K. E. L. Rijnstraat, hoek Groote Oord,
 is ontvangen eene ruime sortering PATENT
 WASKAARSEN, van 4, 5, 6, 8; en RIJTTUG-
 LANTAARN-WASKAARSEN, alle voor de prijs
 van 70 Cents het pond; met de 12 pond 5 pCt.
 rabat.

In alle zaken, zegt *Montaigne*, moet men niet
 het geleerdste, maar het best geleerde zoeken; *vita
 longa, ars brevis*, en vooral in de geneeskunde moet
 men altijd zijne toevlugt nemen tot mannen, die zich
 bepaaldelijk op eene van de takken der geneeskunde
 toeleggen; want deze verworven daarin, door de prak-
 tijk, eenen graad van volmaaktheid, die men te
 vergeefs bij anderen zoude zoeken; en om redenen
 bevelen wij dan ook de ROB ANTI-SYPHILI-
 TIQUE van Doctor GIRANDEAU DE ST.
 GERVAIS aan, die eene volledige verhandeling
 over de GEHEIME ZIEKTEN uitgegeven heeft.
 Die Rob-anti-syphilitique, door verschillende akade-
 miën goedgekeurd, en in de hospitalen in gebruik,
 is het eenige geneesmiddel, dat volkomen, binnen
 weinig tijds, en met geringe kosten, den uitslag, de
 huidziekten van allerlei aard, en alle syphilitische
 ziekten, jong of verouderd, en die naar geene andere
 geneeswijze willen luisteren, geneest.
 Openbare mededeelingen, zoowel als wetenschap-
 pelijke verslagen hebben bewezen, dat er geene Syphilis

bestaat, onder welke woman en op welk tijdstip
 haar ook moge aantasten, die weerstand kan bieden
 tegen het methodiek gebruik van dit bloedzuiver-
 middel, hetwelk een specifium tegen de syphilitische
 besmetting is. Deze zachte en gemakkelijke behan-
 ding balst de toevallen, die dikwijls door het gebruik
 der kwik ontstaan; zij is de eenige, die voor kin-
 deren, minnen en vrouwen past, te meer daar
 geene kwijling voortbrengt, en nooit de tanden van
 het haar benadeelt.

Doctor GIRANDEAU DE ST. GERVAIS heeft
 uitgegeven: 1°. Eene verhandeling over de Syphilis
 een deel in 8°, met platen, prijs 6 francs. Dit werk
 in het Duitsch en Engelsch vertaald, en is te bekomen
 te Leipzig bij den Heer Brockhaus; 2°. Een prak-
 tische leidman voor de behandeling der huidziekten
 in 8°, met platen, 6 francs; en hij heeft het gedicht
 over de Syphilis van *Mery* en *Barthelemy* met aan-
 teekeningen voorzien. De Rob-anti-syphilitique van
 Doctor GIRANDEAU DE ST. GERVAIS wordt
 verkocht à 12 francs de groote flesch van 1 Neder-
 landsche Kan, benevens een klein werkje om zich
 zelve te kunnen behandelen; De bloedzuiverende mid-
 del ter geneezing der huidziekten, 3 francs; De *mirabilis*
 der *Copaiba* ter geneezing der afvloeiing in 24 uur,
 6 francs. — Men addressere zich bij alle goede Apothe-
 kers, die in correspondentie met Parijs zijn. Men
 kan zich ook aan den uitvinder wenden, die zijn
 consultatiën kosteloos per correspondent geeft, en aan
 de armen zelfs gratis de geneesmiddelen uitreikt,
 indien dezelve hem van Regeringswege of door de
 Kerkelijke Overheden aanbevolen zijn. Het adres is
 Rue Richer N°. 6. te Parijs.

Men kan zich ook met vertrouwen tot de volgende
 de personen wenden:

HOLLAND en BELGIE. Te Amsterdam bij *Ra-
 gers*, Koopman, en bij de *Haan*, Apotheker; *Deventer*
 bij *Kobijns*; te *Flissingen* bij van *Osch*;
 te *Groningen* bij L. *Kraaij*; te *Helmond* bij
 L. *Guipers*; te 's *Hage* bij *Stolker*; te *Leeu-
 warden* bij van *Harinacmas* te *Rotterdam* bij
André & Comp.; te *Schiedam* bij van *Schaar*;
 te *Goss* bij *Beoointre fils*; te *Antwerpen* bij van
Velde; te *Oudenaarde* bij *Cavenaille fils*; te *Brus-
 sel* bij van *Putrive Pollet*; te *Brussel* bij van
Savel; te *Beaumont* bij *Wanty*; te *Binche* bij
grain; te *Kortrijk* bij van *der Espt*; te *Cou-
 ches* bij *Fagot Riquet*; te *Dons* bij *Etrevenard*;
Gend bij *Massot Froment*; te *Huy* bij *Rasquin*;
 te *Luik* bij *Peters*; te *Leuven* bij *Smout*; te *Li-
 ège* bij A. de *Wette*; te *Luxemburg* bij *Lachen*;
Mons bij *Pulsage*; te *Menin* bij *Misme*; te *Am-
 men* bij *Demaret*; te *Peruwelz* bij *Limoge*;
Renaix bij *Roy*; te *Doornik* bij *Carotte*; te *Pa-
 viers* bij *Etienne*; te *Philippeville* bij *Poincelot*.

DUITSCHLAND, ZWITSERLAND, PIEMONT,
 enz. — Te *Frankfort* aan den *Mein* bij *Hermann*;
 te *Geneve* bij *Peschier*; te *Chaux-de-fonds* bij *Fa-
 vre*; te *Basle* bij *Lampadius*; te *Basle* bij
ser; te *Neußschâtel* bij *Humbert Dron*; te *Basle*
 bij *Finsler*; te *Lausanne* bij *Fluger Amd*; te *Ne-
 châtel* bij *Paulian*; te *Manaco* bij *Muratore*; te *Chi-
 bery* bij *Bellemin*.

FRANKRIJK. — *Parijs* bij *Trabais*, ma *J.
 Rousseau* N°. 21; *Besançon* bij *Desfosses*; *Mons*
 bij *Thamin*; *Bordeaux* bij *Manceel*; *Toulouse*
 bij *Pons*; *Bayonne* bij *Leboeuf*; *Lyon* bij *Verrée*;
 te *Amsterdam* bij *Fripier*.

SCHOUWBURG TE ARNHEM.

Théâtre des Variétés.
 Onder Directie van W. HEMPEL.
 N°. 9 van het Abonnement.
 Op Woensdag den 11den Januarij 1843.

EENE TWEEDE EN LAATSTE VOORSTELLING VAN DE:
KANONNIK EN DE MILITAIRE.

Zangspel in een Bedrijf, gearrangeerd door W. HEMPEL;
 Muziek der meest beroemde Componisten.
 Na hetzelve:

ARIA uit de Opera **LE CHALET**,
 te zingen door den Heer EDUARD HAMBURG.
 Hierna:

ROOSJE, DES PPARHEERS DOCHTER, VAN DUYVENHOF.
 Ballade; voor te dragen door den Heer W. HEMPEL.

Ten slotte der voorstelling:
DE WANHOOP VAN JOCRISSE.
 Groote Vaudeville in twee Bedrijven.
 NOOIT ALHIER VERTOOND.

Marktprizen.

Arnhem, 6 januari 1843.
 Oude Weit van f 00.00 tot f 00.00; Nieuwe Weit
 f 8.00 tot f 9.25; Rogge van f 7.30 tot f 7.75; Boon
 van f 5.60 tot f 6.00; Garst van f 5.00 tot f 00.00 f
 sché Haver van f 00.00 tot f 00.00; Foerhaver van f
 tot f 3.00; Witte Boon van f 00.00 tot f 00.00; Pa-
 Boonen van f 6.75 tot f 0.00; Graauwe Erwt van f 00.
 tot f 00.00; Graene Erwt van f 0.00 tot f 00.00; G.
 Erwt van f 0.00 tot f 00.00; Koolzaad van f 00.00
 f 00.00; Auekzaad van f 00.00 tot f 00.00; Klaver
 van f 00.00 tot f 00.00; Aardappelen van f 1.40 tot f 1.
 Boter van f 0.70 tot f 0.78 het pond.

Watershoogte te Arnhem.

Den 7. Jan. 1843 Palm 5 Duim; gew. 3 Duim; gew.
 Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker.